EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 9.3.2010
COM(2010) 83 galīgā redakcija

2010/0051 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka normas un vispārīgos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PAMATOJUMS — JAUNS INSTITUCIONĀLAIS KONTEKSTS

Ar Lisabonas līgumu (turpmāk "jaunais Līgums"), kurš stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī, tiek būtiski mainīts regulējums attiecībā uz īstenošanas pilnvarām, ko Komisijai piešķīris likumdevējs. Pretstatā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (turpmāk "EK līgums") noteikumiem, kas paredzēti tā 202. pantā, jaunajā Līgumā ir skaidri nodalītas pilnvaras, kas piešķirtas Komisijai attiecībā uz vispārēji piemērojamu neleģislatīvu aktu pieņemšanu, lai papildinātu vai grozītu leģislatīva akta nebūtiskus elementus (deleģēti akti), no vienas puses, un pilnvaras, kas piešķirtas Komisijai, lai pieņemtu īstenošanas aktus, no otras puses. Uz tām attiecas pilnīgi atšķirīgs tiesiskais regulējums.

– Jaunā Līguma noteikumos attiecībā uz deleģētiem aktiem, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk "Līgums") 290. pantā, paredzēts, ka likumdevējs kontrolē Komisijas pilnvaru piemērošanu, izmantojot atsaukšanas tiesības un/vai iebilduma tiesības. Šie noteikumi paši par sevi ir pietiekami, un nav vajadzīgs juridiski saistošs regulējums, lai tos varētu piemērot.

– Jaunā Līguma noteikumos par īstenošanas aktiem, kas izklāstīti 291. pantā, Eiropas Parlamentam un Padomei nav paredzēta kontroles loma attiecībā uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu. Minēto kontroli var veikt vienīgi dalībvalstis. Lai izveidotu šādas kontroles mehānismus, ir vajadzīgs tiesiskais regulējums.

Paredzot šos divus ļoti atšķirīgos tiesiskos regulējumus, jaunā Līguma autori centās precīzāk atspoguļot šo divu atšķirīgo aktu būtību.

– Deleģēto aktu gadījumā likumdevējs deleģē Komisijai pilnvaras pieņemt pasākumus, ko tas būtu varējis pieņemt pats. Šā iemesla dēļ likumdevējs kontrolē, kā Komisija piemēro šīs deleģētās pilnvaras.

– Īstenošanas aktu gadījumā situācija ir ļoti atšķirīga. Pats par sevi saprotams, ka dalībvalstis ir atbildīgas par juridiski saistošu Eiropas Savienības aktu īstenošanu. Tomēr gadījumos, kad minētajiem pamataktiem ir vajadzīgi vienādi īstenošanas nosacījumi, īstenošanas pilnvaras ir jāpiemēro Komisijai. Šā iemesla dēļ par kontroli pār Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ir atbildīgas dalībvalstis.

Jaunā Līguma noteikumi abus likumdevējus nostāda vienādās pozīcijās attiecībā uz deleģēto un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu.

Saskaņā ar EK līgumu īstenošanas pilnvaras Komisijai varēja piešķirt Padome. Īpašos gadījumos Padome arī varēja paturēt īstenošanas pilnvaras sev.

Saskaņā ar jaunā Līguma noteikumiem tas ir tiešs pienākums, kas izriet no Līguma, ka vajadzības gadījumā, lai nodrošinātu šo aktu vienādu īstenošanu, īstenošanas pilnvaras ar aktu tiek piešķirtas Komisijai. Pienācīgi pamatotos īpašos gadījumos un Līguma par Eiropas Savienību 24. un 26. pantā paredzētajos gadījumos ar minētajiem aktiem īstenošanas pilnvaras var piešķirt nevis Komisijai, bet Padomei. Tomēr tas nenozīmē, ka Padomei ir jebkāda loma īstenošanas pilnvaru piemērošanas kontrolē, ja šīs pilnvaras ir piešķirtas Komisijai.

Jaunajā Līgumā ir skaidri noteikts, ka gadījumos, kad juridiski saistošā Savienības aktā ir paredzēta kontrole pār to, kā Komisija veic īstenošanu, minēto kontroli veic tikai un vienīgi dalībvalstis.

Attiecībā uz Līguma 290. panta īstenošanu savu viedokli par deleģēto aktu darbības jomu, pilnvaru deleģēšanas regulējumu un darba metodēm, ko tā plāno izmantot deleģēto aktu sagatavošanai, Komisija izklāstīja Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)673, 2009. gada 9. decembris).

2. PRIEKŠLIKUMA MĒRĶI UN SATURS

2.1. Priekšlikuma pamatojums un galvenie principi

Līguma 291. pantā noteikts, ka Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, iepriekš paredz normas un vispārīgos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu. Šā priekšlikuma mērķis ir īstenot Līguma 291. pantu.

Priekšlikums pirmkārt un galvenokārt pamatojas uz Līguma jaunajiem noteikumiem un jauno institucionālo kontekstu, kas aprakstīts 1. punktā. Tomēr priekšlikums pamatojas arī uz Padomes Lēmumu 1999/468/EK (turpmāk " Komitoloģijas lēmums") un pieredzi, kas gūta, īstenojot šo lēmumu, tajā pašā laikā vienkāršojot tā noteikumus un īpaši ņemot vērā šādus vispārīgos principus.

– Par kontroli pār Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ir atbildīgas dalībvalstis.

– Procedūras prasībām jābūt samērīgām ar īstenošanas aktu būtību.

2.2. Priekšlikuma galvenie elementi, tostarp līdzības ar Komitoloģijas lēmumu un jauninājumi

Priekšlikuma galvenie elementi ir šādi.

– Priekšlikumā ir saglabāta komiteju struktūra, kas paredzēta Komitoloģijas lēmumā (3. pants), bet tā ir racionalizēta, kā aprakstīts turpmāk.

– Paredzētas tikai divas procedūras: konsultēšanās procedūra, kas atspoguļo pašreizējo konsultēšanās procedūru, un jauna "pārbaudes" procedūra, kas aizstās pašreizējo vadības un regulatīvo procedūru (4. un 5. pants).

– Konsultēšanās procedūra ir vispārējs noteikums, un to var piemērot visām politikas jomām un visu veidu saistošajiem īstenošanas noteikumiem (2. panta 3. punkts).

– Pārbaudes procedūras izvēles kritēriji atspoguļo kritērijus, kas paredzēti Komitoloģijas lēmumā. Tomēr nolūkā panākt lielāku saskaņotību un nodrošināt, lai procedūras prasības būtu samērīgas ar pieņemamo īstenošanas aktu būtību, šie kritēriji ir saistoši tādā nozīmē, ka konkrēto pārbaudes procedūru var izmantot vienīgi tad, ja ir izpildīti kritēriji (2. panta 2. punkts).

– Pārbaudes procedūra (5. pants) darbosies šādi.

- Ja komiteja sniedz negatīvu atzinumu par pasākumu projektu, Komisija to nevarētu pieņemt. Komisijai būtu iespēja atkārtoti iesniegt projektu otrreizējai apspriešanai komitejā vai arī iesniegt grozītu projektu. Īpašos ārkārtas apstākļos Komisija varētu pieņemt pasākumu projektu, neraugoties uz negatīvu atzinumu, bet šādā gadījumā komitejai būtu pēdējais vārds laikposmā, kas nepārsniedz vienu mēnesi.

- Ja atzinums netiek sniegts, Komisija varētu pieņemt galīgo lēmumu par to, vai pieņemt pasākumus, ņemot vērā *inter alia* komitejā pausto nostāju.

- Komitejas pozitīva atzinuma gadījumā Komisija pieņemtu šos pasākumus, ja vien to nepieņemšanu nepamato ārkārtas apstākļi vai jauni elementi.

Saskaņā ar pārbaudes procedūru komiteja līdz ar to pati varētu novērst Komisijas pasākumu projekta pieņemšanu, ja pret to ir dalībvalstu kvalificēts vairākums. Šīs procedūras balsošanas noteikumi atspoguļotu balsošanas noteikumus, kas bija vajadzīgi Padomei, rīkojoties kā apelācijas struktūrai, lai novērstu Komisijas pasākumu projekta pieņemšanu saskaņā ar Komitoloģijas lēmumu. Tas arī būtu saistīts ar to, ka komiteju, kuras darbojas saskaņā ar pārbaudes procedūru, balsošanas noteikumi būtu līdzīgi balsošanas noteikumiem, kas paredzēti Padomei, lai izteiktu iebildumus pret deleģētu aktu saskaņā ar Līguma 290. pantu.

Tomēr vēl viens jauninājums ir tāds, ka Komisijai nebūtu pienākuma pieņemt pasākumu projektu gadījumos, kad netiek panākts kvalificēts balsu vairākums ne par, ne pret[1]. Šādos gadījumos tiešām ir vajadzīga lielāka elastība, lai Komisija varētu pārdomāt pasākumu projektu. Komisijai jāspēj lemt par to, vai pieņemt vai nepieņemt pasākumu projektu, vai iesniegt komitejai grozītu projektu, ņemot vērā *inter alia* komitejā pausto nostāju. Šādas elastības ieviešana, no vienas puses, ļautu labāk ņemt vērā dalībvalstu nostāju un, no otras puses, palīdzētu uzlabot pieņemto lēmumu kvalitāti un piemērotību.

– Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ un ja tas noteikts pamataktā, ir paredzēts īpašas procedūras pasākumu tūlītējai piemērošanai (6. pants). Šis noteikums ļautu attiecīgajai komitejai pārbaudīt pasākumu un sniegt par to atzinumu pēc tam, kad to ir pieņēmusi Komisija. Ja pasākums neatbilst komitejas atzinumam saskaņā ar pārbaudes procedūru, Komisijai pasākums būtu jāatceļ, bet, ja tas ir pamatoti, pasākums varētu palikt spēkā, balstoties uz ierobežotu skaitu apsvērumu, piemēram, veselība un drošība.

– Priekšlikumā tiek saglabāti noteikumi, kas attiecas uz komiteju reglamentiem (7. pants) un publisku piekļuvi informācijai par komitejas darbību (8. panta 3. punkts).

– Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, īstenojot Komitoloģijas lēmumu, priekšlikumā ir iekļauti vairāki svarīgi noteikumi, kas atbilst vispārējai praksei, bet uz kuriem vēl neattiecas lēmums, vai kuri ir tikai paredzēti komiteju reglamentos. Pie tiem pieder noteikumi attiecībā uz rakstisku procedūru izmantošanu (3. panta 5. punkts), lai saņemtu komitejas atzinumu, un uz iespēju grozīt pasākumu projektu, lai ņemtu vērā

[1] Saskaņā ar Komitoloģijas lēmumu Komisijai bija jāpieņem pasākumu projekts, ja komiteja nevarēja sniegt atzinumu saskaņā ar vadības procedūru un ja Padome, rīkojoties kā apelācijas struktūra, nevarēja pieņemt lēmumu saskaņā ar regulatīvo procedūru.

komitejā notikušās apspriešanas, pirms tā sniegusi formālu atzinumu (3. panta 4. punkts).

– Lai gan kontrolē pār Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ir loma vienīgi dalībvalstīm, par komitejas darbu ir pienācīgi un regulāri jāinformē abi likumdevēji, pastāvīgi izmantojot spēkā esošo Komitoloģijas reģistru, kas tiks pielāgots jaunajām procedūrām (8. panta 1. un 2. punkts). Šīs tiesības uz informāciju neapturētu lēmumu pieņemšanas procesu, jo tas nodrošinātu likumdevējiem prerogatīvu, kas nav saderīga ar Līguma 291. pantu.

– Visbeidzot, skaidrības, saskanības un efektivitātes nolūkā priekšlikumā ir paredzēta spēkā esošo *acquis* automātiska saskaņošana ar jaunajām procedūrām (10. pants). Visas atsauces uz Komitoloģijas lēmumā paredzētajām procedūrām, izņemot tā 5.a pantu, tiktu uzskatītas par atsaucēm uz atbilstošajām regulas procedūrām — šīs pieejas priekšrocība būtu iespēja izvairīties no sarežģītās struktūras, kur līdzās pastāv iepriekšējās komitoloģijas procedūras un jaunās procedūras; vienlaikus varētu izvairīties no tā, ka ar visaptverošu regulu palīdzību jāsaskaņo katrs atsevišķs spēkā esošais *acquis*. Lai sagatavotu reģistru, kam tehniski jāveic visu spēkā esošo procedūru automātiska saskaņošana, 10. pantu piemēros divus mēnešus pēc regulas stāšanās spēkā.

– Minētā pielāgošanās jaunajai sistēmai neietekmētu vēl nepabeigtās procedūras, kurās atzinums jau ir sniegts komitejas sanāksmē vai, izmantojot rakstisku procedūru (11. pants). Tas nenozīmē, ka būtu jāaptur un jāsāk no jauna pašreizējās procedūras, kurās atzinums nav sniegts; tās būtu jāturpina - jānotiek sanāksmēm un rakstiskajam procedūrām. Būtībā minētās saskaņošanas sekas ir saistītas ar procedūru, kas jāievēro pēc tam, kad komiteja ir pieņēmusi atzinumu.

– Regulas 10. un 11. pantu nepiemēro īpašajām procedūrām, uz kurām neattiecas Padomes Lēmums 1999/468/EK, īpaši procedūrām, kas izveidotas kopējās tirdzniecības politikas īstenošanai. Tādējādi minētās īpašās procedūras turpinās piemērot, līdz tiks pieņemti pamatakti, ņemot vērā īstenošanas pilnvaru sistēmu, kas izveidota ar Līguma 291. pantu, un Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanas normas un vispārīgos principus, kā izklāstīts šajā priekšlikumā.

2010/0051 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka normas un vispārīgos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un īpaši tā 291. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[2],

tā kā:

(1) Gadījumos, kad ir vajadzīgi vienādi noteikumi juridiski saistošu Savienības aktu (turpmāk "pamatakti") īstenošanai, ar minētajiem aktiem jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai vai – pienācīgi pamatotos īpašos gadījumos un Līguma par Eiropas Savienību 24. un 26. pantā paredzētajos gadījumos – Padomei.

(2) Saistībā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu reglamentēja Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmums 1999/468/EK.

(3) Tagad Līgumā par Eiropas Savienības darbību ir noteikts, ka Eiropas Parlamentam un Padomei ir jānosaka normas un vispārīgie principi par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu.

(4) Jānodrošina, lai minētās kontroles procedūras būtu skaidras, efektīvas un samērīgas ar īstenošanas aktu būtību un atspoguļotu Līguma institucionālās prasības, kā arī gūto pieredzi un parasto praksi, kas tika ievērota, īstenojot Lēmumu 1999/468/EK.

(5) Tajos pamataktos, kuros noteikts, ka kontroli pār Komisijas īstenošanas aktu pieņemšanu veic dalībvalstis, minētās kontroles nolūkā ir lietderīgi veidot komitejas, kurās ir dalībvalstu pārstāvji un kuras vada Komisija.

(6) Lai vienkāršotu Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanas prasības, ir vajadzīgas tikai divas procedūras – konsultēšanās procedūra un pārbaudes procedūra.

(7) Vienkāršošanas nolūkā komitejai jāpiemēro kopīgi noteikumi, tostarp galvenie noteikumi attiecībā uz to procedūru norisi un iespēju komitejai sniegt atzinumu, izmantojot rakstisku procedūru.

---

[2] OV C , ., . lpp.

(8) Jāparedz kritēriji, lai noteiktu procedūru, kas jāizmanto īstenošanas aktu pieņemšanai. Lai panāktu lielāku saskaņotību un nodrošinātu, ka procedūras prasības ir samērīgas ar pieņemamo īstenošanas aktu būtību, minētajiem kritērijiem ir jābūt saistošiem.

(9) Pārbaudes procedūra jāpiemēro vienīgi vispārējiem pasākumiem, kas paredzēti pamataktu īstenošanai, un īpašiem pasākumiem, kuriem ir potenciāli svarīga ietekme. Minētajā procedūrā dalībvalstu kontrole jāparedz tādā veidā, lai pasākumus nevarētu pieņemt, ja tie neatbilst komitejas atzinumam, izņemot ļoti īpašos apstākļos, kad, neraugoties uz negatīvu atzinumu, Komisijai jāvar pieņemt un piemērot pasākumus ierobežotā laikposmā. Ja komiteja nav sniegusi atzinumu, Komisijai jābūt iespējai pārskatīt pasākumu projektu, ņemot vērā komitejā pausto viedokli.

(10) Visos pārējos gadījumos un tad, kad tā uzskatāma par visatbilstošāko, jāpiemēro konsultēšanās procedūra.

(11) Jābūt iespējai pieņemt pasākumus, ko piemēro nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, ja tas ir paredzēts pamataktā.

(12) Eiropas Parlaments un Padome regulāri jāinformē par komitejas darbu.

(13) Jānodrošina publiska piekļuve informācijai par komitejas darbu.

(14) Lēmums 1999/468/EK ir jāatceļ. Lai nodrošinātu pāreju no Lēmumā 1999/468/EK paredzētā uz šajā regulā noteikto režīmu, visas atsauces spēkā esošajos tiesību aktos uz minētajā lēmumā paredzētajām procedūrām, izņemot regulatīvo kontroles procedūru, kas paredzēta tā 5.a pantā, ir uzskatāmas par atsaucēm uz atbilstošajām procedūrām, kas paredzētas šajā regulā. Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta ietekme ir jāsaglabā spēkā esošajos pamataktos, kuri attiecas uz minēto pantu.

(15) Šī regula neskar Līgumā noteiktās Komisijas pilnvaras attiecībā uz konkurences noteikumu īstenošanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants
Priekšmets

Ar šo regulu nosaka normas un vispārīgos principus, kuri reglamentē mehānismus, ko piemēro gadījumos, kad juridiski saistošā Savienības aktā (turpmāk "pamatakts") noteikts, ka Komisijas veikto juridiski saistošo īstenošanas aktu pieņemšanu kontrolē dalībvalstis.

2. pants
Procedūru izvēle

1. Pamataktā var būt paredzēts, ka atbilstoši konkrētajiem īstenošanas pasākumiem piemēro pārbaudes vai konsultēšanās procedūru.

2. Pārbaudes procedūru var piemērot vienīgi šādu pasākumu pieņemšanai:

   a) vispārēji īstenošanas pasākumi;

b) citi īstenošanas pasākumi, kuri attiecas uz

i) kopējo lauksaimniecības politiku un kopējo zivsaimniecības politiku ,

ii) vidi, drošību un drošumu vai cilvēku veselības aizsardzību vai drošību, dzīvnieku vai augu aizsardzību,

iii) kopējo tirdzniecības politiku.

3. Visiem pārējiem īstenošanas pasākumiem un īstenošanas pasākumiem, kas minēti 2. punktā, tur, kur to uzskata par atbilstošu, piemēro konsultēšanās procedūru.

3. pants
Kopīgie noteikumi

1. Ja pamataktā paredzēts, ka piemēro procedūras, kas minētas 4., 5. un 6. pantā, piemēro noteikumus, kas minēti šā panta 2.–6. punktā.

2. Komisijai palīdz dalībvalstu pārstāvju komiteja, kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

3. Priekšsēdētājs iesniedz komitejai pieņemamo pasākumu projektu.

4. Komiteja izskata pasākumu projektu. Līdz tiek sniegts atzinums, priekšsēdētājs var iesniegt pasākumu projekta grozītas versijas, lai ņemtu vērā apspriešanas komitejā. Šai nolūkā priekšsēdētājs var sasaukt vairākas komitejas sanāksmes. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko var noteikt priekšsēdētājs atbilstoši jautājuma steidzamībai.

5. Priekšsēdētājs var saņemt komitejas atzinumu rakstiskā procedūrā. Priekšsēdētājs nosūta komitejas locekļiem pasākumu projektu, par kuru tiem jāsniedz atzinums, un atbilstoši jautājuma steidzamībai nosaka termiņu. Uzskata, ka ikviens komitejas loceklis, kas nav nepārprotami iebildis vai atturējies, pirms beidzies noteiktais termiņš, ir devis klusu piekrišanu pasākumu projektam.

Saskaņā ar iepriekšējo daļu noteiktajā termiņā jebkurš komitejas loceklis var lūgt izbeigt rakstisko procedūru un izskatīt pasākumu projektu komitejas sanāksmē. Priekšsēdētājs var lemt par rakstiskās procedūras uzturēšanu vai izbeigšanu, nepanākot rezultātu, un šādā gadījumā, tiklīdz iespējams, tiek sasaukta komitejas sanāksme.

6. Komitejas atzinumu ieraksta protokolā. Ikviena dalībvalsts var lūgt protokolēt tās nostāju.

4. pants
Konsultēšanās procedūra

1. Komiteja sniedz savu atzinumu, vajadzības gadījumā balsojot. Ja komiteja balso, atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas paredzēts Līguma 238. panta 1. punktā.

2. Komisija lemj par veicamajiem pasākumiem, pēc iespējas ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti, apspriežoties komitejā, un sniegto atzinumu. Tā informē komiteju par to, kā atzinums ir ņemts vērā.

5. pants
Pārbaudes procedūra

1. Komiteja sniedz atzinumu ar kvalificētu balsu vairākumu, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. un 5. punktā.

2. Ja pasākumu projekts atbilst komitejas atzinumam, Komisija pieņem šos pasākumus, ja vien nav radušies ārkārtas apstākļi vai jauni elementi, kas pamatotu pasākumu nepieņemšanu. Šādos gadījumos priekšsēdētājs var iesniegt komitejai jaunu pieņemamo pasākumu projektu.

3. Ja pasākumu projekts neatbilst komitejas atzinumam, Komisija šos pasākumus nepieņem. Priekšsēdētājs var iesniegt šo pasākumu projektu turpmākai apspriešanai komitejā vai iesniegt pasākumu projekta grozītu versiju.

4. Ja atzinums netiek sniegts, Komisija pasākumu projektu var pieņemt. Ja Komisija pasākumu projektu nepieņem, priekšsēdētājs var iesniegt komitejai pasākumu projekta grozītu versiju.

5. Atkāpjoties no 3. punkta, Komisija var pieņemt pasākumu projektu, kas neatbilst komitejas atzinumam, ja tā nepieņemšana obligātajā termiņā radītu būtiskus tirgus traucējumus vai apdraudētu cilvēku drošību vai drošumu vai Savienības finanšu intereses.

   Šādā gadījumā Komisija nekavējoties informē komiteju par pasākumu pieņemšanas iemesliem un var iesniegt tos otrreizējai apspriešanai komitejā. Ja pieņemtie pasākumi neatbilst komitejas otrajam atzinumam vai nav iesniegti otrreizējai apspriešanai viena mēneša laikā kopš to pieņemšanas, Komisija nekavējoties atceļ pasākumus. Ja pasākumi atbilst komitejas otrajam atzinumam vai atzinums netiek sniegts, minētie pasākumi paliek spēkā.

6. pants
Pasākumi, kas jāpiemēro nekavējoties

1. Atkāpjoties no 4. un 5. panta, pamataktā var būt paredzēts, ka nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ piemēro noteikumus, kas paredzēti šā panta 2.–5. punktā.

2. Komisija pieņem pasākumus, ko piemēro nekavējoties.

3. Priekšsēdētājs nekavējoties iesniedz attiecīgajai komitejai 2. punktā minētos pasākumus nolūkā saņemt atzinumu atbilstoši pamataktā paredzētajai procedūrai.

4. Pārbaudes procedūras gadījumā, ja pasākumi neatbilst komitejas atzinumam saskaņā ar 5. panta 3. punktu, Komisija atceļ pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 2. punktu.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, Komisija var saglabāt pasākumus spēkā, pamatojoties uz vides vai cilvēku veselības aizsardzības vai drošības, dzīvnieku vai augu aizsardzības, jūras resursu saglabāšanas, drošības un drošuma apsvērumiem vai nolūkā izvairīties no tirgus traucējumiem vai to traucējumu draudiem. Minētajos gadījumos priekšsēdētājs nekavējoties vai nu atkārtoti iesniedz komitejā otrreizējai apspriešanai tos pašus pasākumus vai pasākumu grozītu versiju.

Pasākumi, kas minēti 2. punktā, paliek spēkā, līdz tos atceļ vai aizstāj ar citu īstenošanas aktu.

7. pants
Reglaments

1. Katra komiteja pieņem savu reglamentu pēc tās priekšsēdētaja priekšlikuma ar tās locekļu balsu vairākumu, pamatojoties uz standarta reglamentu, ko Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ciktāl tas ir nepieciešams, esošas komitejas pielāgo savus reglamentus standarta reglamentam.

2. Principi un nosacījumi par dokumentu publisku pieejamību un datu aizsardzību, ko piemēro Komisijai, attiecas uz komitejām.

8. pants
Informācija par komiteju darbu

1. Komisija uztur komitejas procedūru reģistru, kurā ietver

a) komitejas sanāksmju darba kārtību,

b) protokolu kopsavilkumus un to iestāžu un organizāciju sarakstus, kuru darbinieki ir personas, ko norīkojušas dalībvalstis to pārstāvēšanai,

c) to pasākumu projektu, par kuriem komitejām tiek lūgts sniegt atzinumu,

d) balsošanas rezultātus,

e) pasākumu galīgo projektu pēc komiteju atzinuma,

f) informāciju par to, ka Komisija pieņēmusi pasākumus galīgajā variantā,

g) statistikas datus par komiteju darbu.

2. Eiropas Parlamentam un Padomei ir piekļuve 1. punktā minētajai informācijai.

3. Reģistrā tiek publiskotas atsauces uz visiem dokumentiem, kas minēti 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā, kā arī informācija, kas minēta 1. punkta g) apakšpunktā.

9. pants
Lēmuma 1999/468/EK atcelšana

Lēmumu 1999/468/EK atceļ.

Atceltā lēmuma 5.a panta ietekme tiek saglabāta spēkā esošajos pamataktos, kuros uz to ir izdarīta atsauce.

10. pants
Spēkā esošo pamataktu pielāgošana

1. Ja pamataktos, kas pieņemti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ir paredzēta Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošana saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK, piemēro šādus noteikumus:

   a) atsauces uz 3. pantu Lēmumā 1999/468/EK ir uzskatāmas par atsaucēm uz šīs regulas 4. pantu;

   b) atsauces uz 4. un 5. pantu Lēmumā 1999/468/EK ir uzskatāmas par atsaucēm uz šīs regulas 5. pantu;

   c) atsauces uz 6. pantu Lēmumā 1999/468/EK ir uzskatāmas par atsaucēm uz šīs regulas 6. pantu;

   d) atsauces uz 7. un 8. pantu Lēmumā 1999/468/EK ir uzskatāmas par atsaucēm uz šīs regulas 8. pantu.

2. Visām pašreizējām komitejām piemēro šīs regulas 3. un 7. pantu.

11. pants
Pārejas noteikumi

Šī regula neietekmē vēl nepabeigtās procedūras, kurās komiteja jau ir sniegusi atzinumu saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK.

12. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 1. oktobrī.

Šīs regulas 10. pantu piemēro no 2010. gada 1. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*